

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਚੁਰਾਨਵੇਂ ਨੰਬਰ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: ਅਰਮਾਰੈਡਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤ੍ਰਿਵਿਧ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

Jeff Pippenger
2024-02-27

ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਢਾਂਚਾ ਮੁਰਤੀਪੁਜਕ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਦੋ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਵਾਲਾ ਢਾਂਚਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਚਰ ਫੋਰ ਅਮਰੀਕਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਢਾਂਚਾ ਮੁਰਤੀਪੁਜਕ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਵਾਲਾ ਢਾਂਚਾ ਹੈ। ਰੋਮ ਦੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਅਜਗਰ, ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀਆਂ ਉਹ ਤਿੰਨ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਵਿਰੋਧ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਦੀ ਉਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ-ਰਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਪ੍ਰਗਟੀਆਂ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੀ ਨਬੂਵਤੀ ਬਣਤਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਰੋਮ ਦੀ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹੈ। ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅੰਤਲੀ ਤਿਹਰੀ ਜੁਲਮਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਸੰਬੰਧਿਤ, ਪਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਭਿੰਨ, ਬਾਬਲ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਗਟੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਨਿਮਰੋਦ ਦਾ ਬਾਬਲ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦਾ ਬਾਬਲ ਸੀ। ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਦੋ ਨਬੂਵਤੀ ਗਵਾਹ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਦੀਆਂ ਨਬੂਵਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਪੱਧਰ ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸੱਤਾ ਹਨ, ਤਦ ਵੀ ਬਾਬਲ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਗਟੀਆਂ ਬਾਬਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪਤਨ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅਹੰਕਾਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਦਾ ਪਤਨ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੋਮ ਦੇ ਪੋਪ ਦਾ ਅਹੰਕਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਸੱਤ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਉੱਡੇਲਦੇ ਹਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪਤਨ ਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਸੱਤ ਕਟੋਰੇ ਸਨ, ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਇੱਥੇ ਆ; ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਮਹਾਨ ਵੇਸ਼ਿਆ ਦਾ ਨਿਆਂ ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਬਹੁਤੀਆਂ ਜਲਧਾਰਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਹੈ; ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਵਿਭਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਉਸ ਦੇ ਵਿਭਚਾਰ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਮਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਕਿਰਮਿਜ਼ੀ ਰੰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿਰ ਅਤੇ ਦਸ ਸਿੰਗ ਸਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:1-3.

ਦੂਤ ਦਾ ਕੰਮ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਨਿਆਂ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ "ਭੇਤਮਈ ਬਾਬਲ" ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਾਮਨੀ ਅਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਨੇ, ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਅਲੰਕ੍ਰਿਤ ਸੀ; ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪਿਆਲਾ ਸੀ, ਜੋ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਭਚਾਰ ਦੀ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ: ਭੇਦ, ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ, ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਵਿਭਚਾਰਣਾਂ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਮਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਮੱਤੀ ਹੋਈ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਅਚਰਜ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:4-6.

ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕੂੜਮਤੀਆ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਲਈ ਜਿਸ ਭੂ-ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਯੰਤਰਣਾ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ "ਇੱਕ ਕਿਰਮੀਜ਼ੀ ਰੰਗ ਦੇ ਜਾਨਵਰ" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ "ਨਿੰਦਾ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ" ਹੈ ਅਤੇ "ਸੱਤ ਸਿਰ ਅਤੇ ਦੱਸ ਸਿੰਗ" ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੈ, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸਵਾਰ ਘੋੜੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੂੰ ਵੇਖੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਹੀ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:8.

"ਸੱਤ ਸਿਰਾਂ ਅਤੇ ਦਸ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਦਰਿੰਦਾ" ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਭੂ-ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੰਰਚਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇਸਤਮਾਲ ਉਹ ਔਰਤ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਔਰਤ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਹੈ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਜੋ ਵਿਵਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਲ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਅਭਿਵ੍ਯਕਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਉਤਪੱਤੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਬੇਲ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਅਤੇ ਪੰਜ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ ਅਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਔਰਤ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਵਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਦੇਹ ਹਨ।

ਇਸ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਹੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਹੀ ਦੇਹ ਹੋਣਗੇ। ਉਤਪੱਤੀ 2:24.

ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਕ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ ਕੁਝ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੱਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਕਰਕੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਬੇਲ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਅਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪਤਨ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀਆਂ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੋਮ ਦਾ ਪੋਪ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ।

"ਸੰਸਾਰੀ ਲਾਭਾਂ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਲੱਭਣ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ—ਰੋਮ ਦੇ ਬਿਸ਼ਪ—ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਈ ਗਈ।" The Great Controversy, 50.

ਸ਼ੈਤਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿੰਹਾਸਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ।

ਹੇ ਲੂਸੀਫ਼ਰ, ਸਵੇਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈਂ! ਹੇ ਉਹ ਜੋ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਬਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕੱਟ ਕੇ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈਂ! ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਅਕਾਸ਼ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕਰਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਭਾ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਵੀ ਬੈਠਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਬੱਦਲਾਂ ਦੀਆਂ ਉੱਚਾਈਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਸਰਬੋਚ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 14:12-14.

ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ (ਜੋ ਰਾਜਸੀ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ), "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ।" ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਤਾਰੇ ਦੂਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਯੰਤਰਣਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ "ਭੀ" "ਸਭਾ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ, ਉੱਤਰ ਦੇ ਪਾਸਿਆਂ ਵਿੱਚ" ਬੈਠਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ। ਸਭਾ ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਉੱਤਰ ਦੇ ਪਾਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। "ਉੱਤਰ ਦੇ ਪਾਸਿਆਂ" ਵਿੱਚ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬੈਠਣਾ, ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਉੱਤਰ ਦਾ ਸੱਚਾ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਉੱਤੇ ਵੀ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ "ਪਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਰਗਾ ਹੋਣ" ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ।

ਕੇਰਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਗੀਤ ਅਤੇ ਭਜਨ। ਯਹੋਵਾਹ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਕਰਕੇ ਸੁੰਦਰ, ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਉੱਤਰ ਦੀਆਂ ਪਾਸੀ ਸਥਿਤ ਸਿਯੋਨ ਪਹਾੜ, ਮਹਾਨ ਰਾਜੇ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੇ ਮਹਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਨ-ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ 48:1-3।

ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਰੋਮ ਦਾ ਬਿਸ਼ਪ (ਪੋਪ) ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖ਼ਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਪੋਪ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਉਤਥਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪੋਪ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਮੁਖੀ ਹੈ, ਅਤੇ “ਕੈਥੋਲਿਕ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਸਰਬਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਹਾਸਨਾਂ (ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ) ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਕਿ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ, ਤਦ ਉਸ ਕੋਲ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੋਵੇ।

“ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ‘ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ’ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਿਆ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਠਹਿਰਾਏਗਾ। ਝੂਠੇ ਧਰਮ ਦੀ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇਕ ਉੱਤਮ ਕਲਾ-ਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈ—ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਯਤਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਰਕ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾ ਕੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਕਰੇ।” *The Great Controversy*, 50.

ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੰਰਚਨਾ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉੱਤਰ ਦਾ ਸੱਚਾ ਰਾਜਾ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਹ ਦਸ ਰਾਜੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਵੈਸ਼ਿਆ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸੱਤ ਸਿਰਾਂ ਅਤੇ ਦਸ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ BABYLON ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਸ ਰਾਜੇ “ਵੈਸ਼ਿਆ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਅਤੇ ਨੰਗੀ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜ ਦੇਣਗੇ।” ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਬਲ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਂ ਬਾਬਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪਤਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਂ ਉਸ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੰਰਚਨਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਚੌਦਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪਤਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਚੁਤਾਲੀ ਅਤੇ ਪੈਂਤਾਲੀ ਵੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਪਤਨ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੇਰਵਾ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪਤਨ ਦਾ ਚਿੱਤਰਣ, ਅਧਿਆਇ ਚੌਦਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਮਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਪਤਨ ਦੇ ਵਰਣਨ ਸਮੇਤ, ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪਤਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

ਅਤੇ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਮਹਲ ਦੇ ਡੇਰੇ ਲਗਾਵੇਗਾ; ਤਾਂ ਭੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 11:45.

ਅਗਲੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਮੀਖਾਏਲ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਇਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, “ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ।” ਜਦੋਂ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਹੀ ਮਰਦੀ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ—ਉਹ ਜੋ ਪਸ਼ੂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੋਪ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ

ਉੱਤੇ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆ ਕੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਛਾਪ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਪੀਏਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕੋਪ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ ਉਡੇਲੀ ਹੋਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਨਾਲ ਪੀੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੀੜਾ ਦਾ ਧੂੰਆਂ ਯੁਗਾਂ-ਯੁਗ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਛਾਪ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧੀਰਜ ਹੈ; ਇੱਥੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:9-12.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਵੇਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਨਿਆਂ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਨਿਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਦ ਇੱਕੀ ਤੱਕ ਆਉਂਦਿਆਂ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੀਕਾਏਲ ਦੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਹ ਅਵਧੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਦਾ ਨਿਆਂ, ਭਾਰੀ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚੱਕੀ ਦੇ ਪੱਥਰ ਵਰਗਾ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਬਾਬਲ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇਗਾ। ਅਤੇ ਵੀਣਾ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ, ਅਤੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ, ਅਤੇ ਬਾਂਸਰੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ, ਅਤੇ ਤੁਰਗੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੈਥੋਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰੀਗਰ ਤੈਥੋਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇਗਾ; ਅਤੇ ਚੱਕੀ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੀ ਧੁਨੀ ਤੈਥੋਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਦੀਵੇ ਦਾ ਚਾਨਣ ਤੈਥੋਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਮਕੇਗਾ; ਅਤੇ ਦੂਲੇ ਅਤੇ ਦੁਲਹਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੈਥੋਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਵਪਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਲੋਕ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਜਾਦੂ-ਟੋਣਿਆਂ ਨਾਲ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਭਰਮਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਬੀਆਂ ਦਾ, ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਲਹੂ ਮਿਲਿਆ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 18:21-24।

ਪੱਥਰ ਦਾ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਣਾ, ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਦਾ ਚੁੱਪ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ, ਦੀਵੇ ਦਾ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ, ਅਤੇ ਦੂਲੇ ਤੇ ਦੁਲਹਨ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਬਦ ਹੋ ਜਾਣਾ—ਇਹ ਸਭ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚੋਂ ਲਏ ਗਏ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਕਾਲ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਚੌਦ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਲਾਈਨਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਹੋਰ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪਤਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਲਾਈਨ ਉਹਨਾਂ ਤਿਹਰੇ ਸ਼ਕਤੀ-ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਹਰਮਗਿੱਦੋਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਜਾਨਵਰ (ਪਾਪਤੰਤਰ) ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਚੌਦ੍ਹਾਂ ਉਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਝੂਠੇ ਨਬੀ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ) ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਉਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੜੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਿਹਾਸ ਅਜਗਰ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ) ਉੱਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੈ।

ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਰੇਖਾ 1798 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਾਲੀਵੀ ਆਇਤ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ: "ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ।" ਆਇਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਆ ਗਿਆ "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" 1798 ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਇਤ 1989 ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਤਦ ਵੀ ਉਹ "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਹੀ ਸੀ,

ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਦਰਸਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਵੀ 1798 ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

“ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵੀਚਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਜ਼ੁਲਮ ਤੋਂ ਹਟਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉੱਭਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਅਜਗਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਏਗੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾਪੂਰਨ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਖਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਮੇਡੋ ਵਰਗੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਦਰਿੰਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।” Signs of the Times, November 1, 1899.

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਯਤ ਚਾਲੀ ਵਿੱਚ 1798 ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਲੜੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੀਖਾਏਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 1798 ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਲੜੀ—“ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਵੀਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹੱਥ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਇਆ”—ਉਹ ਉੱਥੇ ਜਾ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ “ਨਿਸ਼ਾਨ” ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਦੂਤ ਯੂਹੰਨਾ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਵੇਸ਼ਿਆ ਦੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਏ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ “ਉਜਾੜ” ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ 538 ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ 1798 ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਯੂਹੰਨਾ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਚੱਕੀ ਦਾ ਪੱਥਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ, ਇਹ ਤਿੰਨ ਲਾਈਨਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪਤਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਵਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਚੌਦ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਇ ਅਜਗਰ (ਦੱਸ ਰਾਜਿਆਂ) ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। Future for America ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਰਮਗੇਡਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਬਾਬਲ ਅਤੇ ਬਾਬਿਲੋਨ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਿਲੋਨ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦੋ ਗਵਾਹ ਇੱਕ ਪਾਪਾਈ ਅਗੂ ਦੇ ਅਹੰਕਾਰ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੋ ਗਵਾਹ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪਤਨ ਦੀ ਵੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਿਲੋਨ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੇਪ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਪਤਨ ਹੀ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੁਟੇਰੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਚਾ ਕਰਨਗੇ; ਪਰ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 11:14.

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਲੋਕੋ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਨਾ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਸੁਰਗ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਦਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਦਿਓ; ਜਿਸ ਪਿਆਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਭਰਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਦੁੱਗਣਾ ਭਰੋ। ਜਿੰਨਾ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾਵਾਨ

ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਭੋਗ-ਵਿਲਾਸ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਇਆ, ਉੱਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਤਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ੋਕ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਰਾਣੀ ਵਾਂਗ ਬੈਠੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ੋਕ ਨਹੀਂ ਵੇਖਾਂਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੀਆਂ—ਮੌਤ, ਅਤੇ ਸੋਗ, ਅਤੇ ਕਾਲ; ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਗ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾੜੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਲਵਾਨ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 18:4-8.